

Dosarul nr. 2ra-720/23
2-18166063-01-2ra-22052023

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (Jud: L. Lavric)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (Jud: A. Malîi, A. Braga, V. Cotorobai)

Î N C H E I E R E

15 mai 2024

mun. Chișinău

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

Completul de judecată, în componența:

Președinte, judecător

Judecători

Stela Procopciuc

Oxana Parfeni

Mariana Ursachi

examinând admisibilitatea recursului declarat de avocatul Alexandr Bodnariuc, în numele și interesele lui Dmitri Socolov,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Banca Comercială „Mobiasbanca-OTP Group” Societate pe Acțiuni împotriva Nataliei Karlovskaja și a lui Dmitri Socolov cu privire la încasarea solidară a datoriei, și

la acțiunea reconvențională înaintată de Dmitri Socolov împotriva Băncii Comerciale „Mobiasbanca-OTP Group” Societate pe Acțiuni și a Nataliei Karlovskaja cu privire la constatarea nulității contractului de fidejusiune,

împotriva deciziei din 10 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a admis apelul declarat de Banca Comercială „Mobiasbanca-OTP Group” Societate pe Acțiuni și s-a casat parțial hotărârea din 11 martie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă :

La 23 iunie 2018, BC „Mobiasbanca-Groupe Societe Generale” SA (ulterior BC „Mobiasbanca-OTP Group” SA) s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Nataliei Karlovskaja și a lui Dmitri Socolov, solicitând încasarea, în mod solidar, a datoriei în sumă de 58646,26 de lei, precum și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii societatea-reclamantă a indicat că, în baza contractului de acordare a creditului nr. 3497437 din 03 aprilie 2017 a acordat Nataliei Karlovskaja un credit în sumă de 59000 de lei, cu termenul de scadență la 03 aprilie 2021.

În scopul asigurării rambursării creditului, la 03 aprilie 2017 cu Dmitri Socolov a fost încheiat contractul de fidejusiune nr. XXXXX, care a garantat pentru Natalia Karlovskaja să execute obligațiile acesteia în sumă maximă de 60181,00 de lei.

A menționat că, contrar prevederilor contractuale și legale, Natalia Karlovskaja nu a respectat obligațiile asumate, acumulând o datoriei în sumă de 58646,26 de lei, formată din: datoria la credit în sumă de 51734,35 de lei; dobânda calculată și neachitată în sumă de 829,33 de lei; comision în sumă de 590,00 de lei și dobânda penalizatoare în sumă de 5492,58 de lei.

La 27 decembrie 2017 debitoarei și fidejursorului le-au fost înmânate notificările prin care s-a adus la cunoștință despre rezilierea contractului de credit și s-a acordat termen de 15 zile pentru achitarea tuturor plăților debitoare, solicitare neexecutată până

în prezent. Urmare a acestui fapt banca, în calitate de creditor, s-a adresat cu prezenta acțiune în instanța de judecată.

Ulterior, pe parcursul examinării cauzei în fond, pârâtul Dmitri Socolov, a formulat acțiune reconvențională împotriva BC „Mobiasbanca-OTP Group” SA și a Nataliei Karlovskaja, solicitând constatarea nulității contractului de fidejusiune nr. 3497437, încheiat cu BC „Mobiasbanca- Groupe Societe Generale” SA, la 03 aprilie 2017.

În motivarea cererii reconvenționale a invocat că, în aprilie 2017, Natalia Karlovskaja a solicitat lui Dmitri Socolov, pe care l-a cunoscut prin intermediul soțului său, să fie martor la primirea unui credit de la bancă. Astfel, la 03 aprilie 2017 s-au prezentat la sediul băncii și un angajat a prezentat lui Dmitri Socolov spre semnare acte în limba de stat, fără a-i explica că documentul prezentat constituie contractul de fidejusiune nr. 3497437 și nici nu i-a explicat sensul actului în cauză.

A mai invocat partea că, orice persoană ar avea îndoieli despre capacitatea lui Dmitrii Socolov de a înțelege discuția, deoarece acesta de la vârsta de 8 luni suferă de surditate bilaterală forma sever profundă, actualmente fiind invalid de gradul trei din copilărie în baza certificatului de încadrare în grad de dizabilitate seria XXXXXXXX.

De asemenea a comunicat că este vorbitor de limba rusă, nu posedă limba de stat și nici nu o înțelege.

A indicat că, în contractul de fidejusiune nr. XXXXX din 03 aprilie 2017 este specificat că „părțile implicate în acest proces trebuie să aibă însușirea de a fi integru, corecte și incoruptibile, integritatea fiind suportul încrederii și credibilității acordate raționamentul acestora. De asemenea în cazul existenței unor divergențe de interpretare a contractului de credit, versiunea română a contractului va prevala față de versiunea în limba rusă”. Astfel, lucrătorul băncii era obligat să prezinte lui Dmitrii Socolov versiunea contractului în limba rusa, totodată înțelegând că persoana nu este integru, fiind surd, fără un raționament integru.

A susținut că, contractul de fidejusiune nr. XXXXX din 03 aprilie 2017 a fost încheiat împotriva voinței lui Dmitri Socolov, atât reprezentantul băncii precum și Natalia Karlovskaja au fost cointeresați de întocmirea contractului de împrumut. Natalia Karlovskaja l-a dus în eroare pe Dmitri Socolov despre sensul documentului pe care urma să-l semneze la banca, comunicându-i-i că este pur și simplu martor. Reprezentantul băncii, prin inacțiune l-a dus în eroare pe Dmitri Socolov, necomunicându-i sensul documentului prezentat și consecințele juridice semnării acestui act juridic.

Astfel, Dmitri Socolov a fost determinat, prin abuz de încredere, să semneze contractul de fidejusiune nr. XXXX din 03 aprilie 2017 care este afectat de eroare și dol deoarece la întocmirea acestuia a existat o falsă reprezentare referitor la natura actului juridic, fapt care în sensul art. 327-341 din Codul civil, duce la nulitatea actului juridic și totodată legea prevede că, dacă una dintre părți trece sub tăcere anumite împrejurări la a căror dezvăluire cealaltă parte nu ar mai fi încheiat actul juridic, anularea actului juridic poate fi cerută numai în cazul în care, în baza principiului bunei-credințe, se putea aștepta ca cealaltă parte să dezvăluie aceste împrejurări. Astfel, dacă lui Dmitri Socolov i-ar fi fost explicate scopul, condițiile și sensul contractului de fidejusiune, ultimul, înțelegând consecințele, nu ar fi încheiat acest act juridic.

Prin hotărârea din 11 martie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată înaintată de B.C. „Mobiasbanca-OTP Group” S.A, fiind dispusă încasarea de la Natalia Karlovskaja în beneficiul băncii datorita formată în baza contractului de acordare a creditului nr. XXXXX din 03 aprilie 2017 în suma totală de 58649,26 de lei și cheltuielile de judecată cu titlu de taxa de stat în sumă de 1759,39 de lei. În rest, pretențiile din acțiune s-au respins, ca neîntemeiate. S-a admis acțiunea reconvențională înaintată de Dmitri Socolov și s-a constatat nulitatea contractului de fidejusiune nr. XXXXX, încheiat între BC „Mobiasbanca-Groupe Societe Generale” SA și Dmitri Socolov, la 03 aprilie 2017 (f.d.179; 188/193, Vol.I).

Exprimându-și dezacordul cu soluția primei instanțe, la 16 martie 2021, prin intermediul poștei terestre (f.d.186, Vol.I), BC „Mobiasbanca-OTP Group” SA, a declarat apel nemotivat (f.d.183, Vol.I), iar la 17 mai 2022 a depus motivarea apelului, împotriva hotărârii din 11 martie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, solicitând admiterea acesteia, casarea parțială a hotărârii primei instanțe, în partea respingerii acțiunii inițiale, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care să fie admisă integral acțiunea înaintată de BC „Mobiasbanca-OTP Group” SA și încasat în mod solidar de la Natalia Karlovskaja și de la Dmitri Socolov a datoriei în sumă de 58649,26 de lei și restituirea integrală a cheltuielilor de judecată în sumă de 1759,39 de lei (f.d.205/206, Vol.I).

Prin decizia din 10 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis cererea de apel declarată de BC „Mobiasbanca-OTP Group” SA.

S-a casat parțial hotărârea din 11 martie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, în partea respingerii pretențiilor din acțiunea înaintată de BC „Mobiasbanca-OTP Group” SA împotriva lui Dmitri Socolov și admiterii acțiunii reconvențională înaintată de Dmitri Socolov împotriva BC „Mobiasbanca-OTP Group” SA și a Nataliei Karlovskaja, și în această parte pronunță o nouă hotărâre prin care:

S-a respins integral, ca fiind nefondată acțiunea reconvențională înaintată de Dmitri Socolov împotriva BC „Mobiasbanca-OTP Group” SA și a Nataliei Karlovskaja, cu privire la constatarea nulității contractului de fidejusiune nr. XXXXX din 03 aprilie 2017 încheiat între BC „Mobiasbanca-OTP Group” SA și Dmitri Socolov.

S-a admis integral cererea de chemare în judecată depusă de BC „Mobiasbanca-OTP Group” SA împotriva Nataliei Karlovskaja și a lui Dmitri Socolov cu privire la încasarea solidară a datoriei contractuale la împrumut, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

S-a încasat de la Dmitri Socolov, solidar cu Natalia Karlovskaja, în beneficiul BC „Mobiasbanca-OTP Group” SA datorita contractuală la împrumut în sumă de 58649,26 de lei.

S-a încasat de la Dmitri Socolov, solidar cu Natalia Karlovskaja, în beneficiul BC „Mobiasbanca-OTP Group” SA, taxa de stat în sumă de 1759,39 de lei achitată la depunerea cererii de chemare în judecată.

S-a încasat de la Dmitri Socolov în beneficiul BC „Mobiasbanca-OTP Group” SA, taxa de stat aferentă cererii de apel, în sumă de 1319,54 de lei achitată pentru cererea de apel declarată.

Pentru a decide astfel, instanța de apel verificând legalitatea și temeinicia hotărârii instanței ierarhic inferioare în raport cu criticile formulate în cererea de apel a conchis că, concluzia primei instanței în partea respingerii pretențiilor din acțiunea înaintată de BC „Mobiasbanca-OTP Group” SA împotriva lui Dmitri Socolov, precum și admiterea

acțiunii reconvenționale înaintată de Dmitri Socolov împotriva BC „Mobiasbanca-OTP Group” SA și a Nataliei Karlovskaja, neîntemeiată, rezultată din aprecierea incorectă a circumstanțelor pricinii și aplicarea eronată a normelor de drept, fapt care constituie temei de casare a acesteia în această parte și pronunțarea unei noi hotărâri, din următoarele considerente.

Cu referire la prevederile art. 1146 alin. (1) din Codul civil, instanța de apel a reținut că, fidejutorul este ținut să răspundă pentru neexecutarea totală sau parțială a obligației principale și încetează o dată cu stingerea obligației garantate.

La caz, instanța de apel a menționat că, potrivit pct. 1.2 al contractului de fidejusiune nr. XXXXX din 03 aprilie 2017, Dmitri Socolov în calitate de fidejutor răspunde în limita valorii creditului în mărime de 59000,00 de lei, conform contractului de credit nr. XXXXX din 03 aprilie 2017.

Astfel, având în vedere că, Dmitri Socolov s-a angajat expres prin contractul de fidejusiune nr. XXXXX din 03 aprilie 2017, acesta urmează să răspundă pentru neexecutarea obligației debitorului ce rezultă din contractul de credit nr. 3497437 din 03 aprilie 2017.

În continuare instanța de apel cu referire la prevederile art. 1156 alin. (1) din Codul civil, a notat că, drepturile fidejutorului în cazul dat nu vor fi lezate, or legiuitorul a reglementat dreptul de regres al fidejutorului către debitor, pentru a percepe de la acesta tot ceea ce a fost plătit creditorului. Or, în calitate de fidejutor, conform contractului de fidejusiune nr. XXXXX din 03 aprilie 2017, Dmitri Socolov a garantat personal față de creditor executarea obligației debitorului principal, în cazul că acesta nu o va executa.

În aceste circumstanțe instanța de apel a stabilit că, prima instanța eronat a respins ca fiind nefondată acțiunea BC „Mobiasbanca-OTP Group” SA împotriva lui Dmitri Socolov cu privire la încasarea în mod solidar a datoriei, în cazul în care ultimul a garantat personal față de creditor pentru neexecutarea obligației debitorului.

Astfel, instanța de apel a constatat că, la caz, survine răspunderea solidară a debitorului Natalia Karlovskaja și a fidejutorului Dmitri Socolov față de BC „Mobiasbanca-OTP Group” SA.

A mai conchis instanța de apel că, prima instanța greșit a admis acțiunea reconvențională a lui Dmitri Socolov și a declarat nulitatea contractului de fidejusiune nr. XXXXX din 03 aprilie 2017. Or, după cum urmează din actele cauzei, prin cererea reconvențională depusă de Dmitri Socolov, ultimul a solicitat declararea nulității contractului de fidejusiune nr. XXXXXX din 03 aprilie 2017 încheiat între BC „Mobiasbanca-OTP Group” SA și Socolov Dmitri, pe motiv că a fost dus în eroare, deoarece la întocmirea acestuia a existat o falsă reprezentare referitor la natura actului juridic. Totodată a susținut că, colaboratorii BC „Mobiasbanca-OTP Group” SA erau obligați să-i prezinte versiune contractului în limba rusă, deoarece nu este vorbitor a limbii de stat și nu putea să înțeleagă sensul contractului de fidejusiune, întrucât el nu a intenționat să semneze un astfel de contract.

În contextul celor invocate, instanța de apel a reține că, nulitatea este mijlocul prevăzut de lege pentru a asigura respectarea condițiilor de valabilitate a actului juridic, iar în măsura în care un act juridic concret nu respectă aceste condiții, el este lipsit de efectele sale prin intermediul nulității.

Totodată, instanța de apel a ținut să menționeze că, după natura interesului ocrotit prin norma încălcată, art. 216 din Codul civil (în redacția de până la 1 martie 2019),

distinge nulitatea absolută și relativă a actului juridic. Prin nulitate absolută se înțelege acea nulitate care sancționează nerespectarea, la încheierea actului juridic civil, a unei norme, care ocrotește un interes general, obștesc, iar nulitatea relativă a fost instituită pentru ocrotirea unor interese individuale. Norma civilă enumeră exhaustiv, pe lângă temeiurile nulității absolute și lipsa unui element esențial pentru formarea actului juridic, precum consimțământul, obiectul, cauza, forma cerută etc.

În speță, instanța de apel a constatat că la înaintarea acțiunii reconvenționale intimatul Dmitri Socolov a invocat încheierea contractului de fidejusiune nr. XXXXX din 03 aprilie 2017, în lipsa consimțământului părții și dolul. Totodată, instanța de apel a reținut că convenția încheiată în lipsa consimțământului constituie temei de nulitate absolută a actului juridic.

La acest capitol, instanța de apel analizând prevederile art. 217, art. 220 alin. (1) din Codul civil, în coraport cu pct. 11.1 a contractului de împrumut, a reținut că, o condiție obligatorie pentru acordarea împrumutului a fost instituirea garanției personale (fidejusiunea).

În continuare instanța de apel cu referire la prevederile art. 201, art. 1147 din Codul civil, a constatat că, pentru ca un contract de fidejusiune să fie considerat valabil, este necesar ca acesta să întrunească cumulativ următoarele condiții: să fie încheiat în formă scrisă, să existe acordul părților la încheierea contractului respectiv, părțile contractante să fie împuternicite în acest sens, obiectul contractului să fie licit.

În sensul normelor enunțate, instanța de apel a reținut că, consimțământul este considerat un element esențial pentru valabilitatea contractului, iar, importanța consimțământului rezidă nu numai în decizia unei persoane de a se obliga juridic, dar și în manifestarea acestei hotărâri. Or, nu este suficient ca consimțământul să existe, dar se impune ca acesta să fie valabil, să nu fie viciat.

A mai conchis instanța de apel că, Dmitri Socolov, înaintând acțiune împotriva BC „Mobiasbanca-OTP Group” SA a pretins că, consimțământul lui a fost viciat prin dol, el fiind dus în eroare și neînțelegând că semnează în calitate de fidejursori, dar semnează pentru Natalia Karlovskaja pentru ca aceasta să poată lua împrumut de la BC „Mobiasbanca-OTP Group” SA.

În aceste circumstanțe instanța de apel cu trimitere la dispozițiile art. 195 art. 199 din Codul civil, a relevat că semnarea din partea lui Dmitri Socolov a contractului de fidejusiune sus indicat denotă exteriorizarea din partea acestuia a voinței și a consimțământului de acceptare a condițiilor contractuale, accept ce nu poate fi interpretat în detrimentul apelantei în condițiile în care aceasta nu a impus semnarea contractului din partea intimatului, dar a condiționat eliberarea împrumutului în folosul debitorului Natalia Karlovskaja prin existența unei garanții din partea fidejursorului. Astfel, consimțământul ultimului este indubitabil la data semnării contractului, mai ales că însăși Dmitri Socolov a comunicat, că a semnat contractul pentru a fi posibilă eliberarea creditului către Natalia Karlovskaja. Care au fost înțelegerile dintre cei doi, chiar și eventuala existență a unei induceri în eroare sau anumite promisiuni delictive din partea debitorului nu pot fi puse în seama creditorului, deoarece acesta a acționat cu diligență și corect în raport cu fidejursorul.

În același sens, instanța de apel a respins argumentul invocat de fidejursor, precum că nu posedă limba în care a fost încheiat contractul. Or, chiar probele prezentate la dosar de însuși intimat și, anume, certificatele de studii (certificat de studii gimnaziale nr. XXXXX, atestat de studii medii nr. XXXXX) confirmă contrariul. Mai mult,

potrivit înscrisurilor numite Dmitri Socolov cunoaște și posedă limbile rusă și română aproximativ la același nivel. La fel, nu constituie temei de declarare a nulității contractului de fidejusiune faptul existenței unei dezabilități la Dmitri Socolov, deoarece aceasta nu impune condiții sau restricții la încheierea din partea ultimului a actelor juridice.

În contextul celor sus indicate, instanța de apel a indicat ca fiind necredibile argumentele intimatului vizavi de valabilitatea actului litigios, care nu generează opozabilitate instanței atât timp cât aceste date nu au fost confirmate prin alte probe relevante și admisibile, iar, Dmitri Socolov formal având drept scop doar crearea unor aparențe pentru instanța de judecată, în vederea degrevării acestora de restituire a împrumutului garantat prin contractul de fidejusiune.

Apreciind actele cauzei sub aspectul lipsei consimțământului, instanța de apel a constatat că acesta nu și-a găsit confirmare în prezenta speță, în condițiile în care la încheierea contractului de fidejusiune nr. XXXXX din 03 aprilie 2017 au fost întrunite cumulativ toate condițiile de validitate cerute de lege pentru încheierea unui astfel de contract, la caz nefiind aplicabile nici dispozițiile art. 201 alin. (1) din Codul civil.

În aceste circumstanțe de fapt și de drept, având în vedere că, raporturile juridice între părți au fost constituite legal, instanța de apel a conchis că, în speță, nu se întrunesc temeiurile legale pentru anularea contractului de fidejusiune vizat, soluția primei instanței fiind astfel neîntemeiată.

Prin urmare, instanța de apel a considerat întemeiate pretențiile BC „Mobiasbanca-OTP Group” SA și va dispune încasarea de la Dmitri Socolov, solidar cu Natalia Karlovskaja, în beneficiul BC „Mobiasbanca-OTP Group” SA datorita contractuală la împrumut în sumă de 58649,26 de lei.

Subsecvent, instanța de apel a ținut să specifice că hotărârea primei instanței a fost contestată doar în partea respingerii acțiunii și doar de reclamantă. Respectiv, instanța de apel potrivit principiului disponibilității părților a examinat apelul în limitele solicitărilor din acesta, dar nu și în partea încasării datoriei și quantumului acesteia, deoarece nici una din părți nu s-a opus acestor constatări și concluzii.

La fel, instanța de apel, aplicând prevederile art. 94 din Codul de procedură civilă, a conchis asupra necesității încasării de la Dmitri Socolov, solidar cu Natalia Karlovskaja, în beneficiul BC „Mobiasbanca-OTP Group” SA taxa de stat în sumă de 1759,39 de lei achitată la depunerea cererii de chemare în judecată și doar de la Dmitri Socolov suma de 1319,54 de lei achitată pentru cererea de apel declarată.

Din considerentele expuse și, având în vedere că circumstanțele cauzei și normele materiale au fost stabilite, dar circumstanțele de fapt au fost reținute incorect, cu aprecierea lor greșită de către prima instanță, instanța de apel a ajuns la concluzia de a admite apelul declarat de BC „Mobiasbanca-OTP Group” SA, a casa parțial hotărârea din 11 martie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, în partea respingerii pretențiilor din acțiunea înaintată de BC „Mobiasbanca-OTP Group” SA către Socolov Dmitri și admiterii acțiunii reconvențională înaintată de Dmitri Socolov către BC „Mobiasbanca-OTP Group” SA și a Nataliei Karlovskaja, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri.

La 30 martie 2023, avocatul Alexandr Bodnariuc, în numele și interesele lui Dmitri Socolov, a declarat recurs împotriva deciziei din 10 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel cu pronunțarea unei noi decizii prin care să fie menținută hotărârea primei instanțe.

În motivarea recursului s-au indicat motivele de drept și de fapt invocate pe parcursul examinării cauzei în prima instanță cât și instanța de apel, suplimentar invocându-se că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei civile, a apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, astfel concluziile instanței fiind în contradicție cu circumstanțele pricinii. Aceste încălcări ale instanței de apel au dus la soluționarea greșită a litigiului.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei în ședință publică la 10 noiembrie 2022 (f.d.234, Vol.I).

Decizia motivată a Curții de Apel Chișinău din 10 noiembrie 2022, a fost expediată pentru cunoștință participanților la proces, prin intermediul poștei electronice, la data de 01 februarie 2023, fapt confirmat prin extrasul din poșta electronică anexat la materialele cauzei (f.d.241, Vol.I).

Astfel, recursul declarat de avocatul Alexandr Bodnariuc, în numele și interesele lui Dmitri Socolov, la 30 martie 2023, se consideră depus în termenul stabilit de lege.

La 24 mai 2023, Curtea Supremă de Justiție, prin intermediul oficiului poștal, a expediat în adresa intimaiilor, copia recursului declarat de avocatul Alexandr Bodnariuc, în numele și interesele lui Dmitri Socolov, împotriva deciziei din 10 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, creând astfel participanților la proces condiții egale de a cunoaște modul de derulare a procedurii în recurs, cât și le-a acordat, întru asigurarea respectării principiilor contradictorialității și disponibilității în drepturi, posibilitatea de depunere a referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f.d.27, Vol.II).

Prin referința depusă la 26 iunie 2023, BC „Mobiasbanca-OTP Group” SA a solicitat respingerea recursului declarat de avocatul Alexandr Bodnariuc, în numele și interesele lui Dmitri Socolov și menținerea deciziei din 10 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 65/67, Vol.II).

Însă, trimiterea poștală expediată în adresa intimatei Natalia Karlovskaja a fost returnată în adresa Curții Supreme de Justiție, de către oficiul poștal, cu mențiunea factorului poștal „nereclamat” (f. d.59/60, Vol.II).

Prin Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) au fost operate modificări în Codul de procedură civilă, care au intrat în vigoare la 01 septembrie 2023.

În conformitate cu prevederile art. XI alin. (3) din Legea nr. 246 din 31 iulie 2023, recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Din sensul normei de drept enunțate, urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, cu excepția temeiurilor în baza cărora se vor examina recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Recursul declarat de avocatul Alexandr Bodnariuc, în numele și interesele lui Dmitri Socolov, a fost depus până la data intrării în vigoare a Legii nr. 246 din 31 iulie 2023 și va fi examinat în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Examinând temeiurile recursului declarat de avocatul Alexandr Bodnariuc, în numele și interesele lui Dmitri Socolov, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră recursul inadmisibil, din motivele ce succed.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție relevă că, examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă, în vigoare la data declarării recursului.

Din analiza recursului declarat rezultă că, avocatul Alexandr Bodnariuc, acționând în numele și interesele lui Dmitri Socolov, a invocat temei de admisibilitate prevăzute art. 432 alin. (2) lit. c) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data de 30 martie 2023.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, reținând că recurentul a făcut trimitere la temeiul de drept prevăzut de art. 432 alin. (2) lit. c) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului, normă citată supra, nu a stabilit interpretarea în mod eronat a legii de către instanța judecătorească.

În context, Completul de judecată constată că, argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție învederează că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat de avocatul Alexandr Bodnariuc, în numele și interesele lui Dmitri Socolov, nu rezultă că, instanța de apel a apreciat arbitrar probele.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (cauza Golder împotriva Regatului Unit, p.38, cauza Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (cauza Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (cauza Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (cauza Helmers c. Suediei, 09 octombrie 1991).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

Din considerentele redate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că, recursul declarat de avocatul Alexandr Bodnariuc, în numele și interesele lui Dmitri Socolov, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art.433 lit. a) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului, art.440 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de avocatul Alexandr Bodnariuc, în numele și interesele lui Dmitri Socolov, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Mariana Ursachi